

Outi Tervo
AC Fuldmægtig
Afd. for Fangst, Jagt og Landbrug
3900 Nuuk

Nuuk den 8. september 2013

Vedr. forslag til Naalakkersuisut om ændring af jagttider for lomvier.

I en henvendelse dateret den 30. august 2013 beder Afdeling for Fangst, Jagt og Landbrug Pinnngortitaleriffiks/Grønlands Naturinstitut (GN) om en udtalelse vedrørende et forslag om udvidet jagttid for lomvie, samt om en evaluering af fangstmulighederne på snegæs og ederfugle.

I nærværende besvarelse kommenterer GN kun henvendelsen om lomvier. Kommentarer om snegæs sendes i en separat skrivelse. Vores anbefalinger om ederfugle, vil blive fremsendt ultimo september i en særskilt skrivelse.

Forårsjagt på lomvier

Ifølge den gældende fuglebekendtgørelse fra 2009 er efterårs- og vinterjagt på lomvier (polarlomvie samt atlantisk lomvie) tilladt fra d. 1. september til og med den 28/29. februar i det omtalte område (Kangaatsiaq – Qaanaaq). Bemærk at datoen 1. april, som er nævnt i brevet til Naalakkersuisut, ikke er korrekt. Kun i Ittoqqortoormiit og Qaanaaq er forårsjagt tilladt (henholdsvis 1. marts – 31. maj og 1. marts – 15. juni).

Forslaget om generelt at tillade forårsjagt indtil medio maj i områderne nord for Kangaatsiaq, må imidlertid kraftigt frarådes. GN henviser til tidligere rådgivning af 8. september 2012 samt til det mere detaljerede statusnotat om lomvien i Grønland af 23. april 2012, hvoraf det fremgår, at bestandsudviklingen er meget kritisk flere steder i Grønland. Det skal også nævnes, at GN netop har færdiggjort en videnskabelig artikel om bestandsforholdene i Grønland (p.t. under review), som vil blive fremsendt straks den er publiceret.

Særlig kritisk står det til i Disko Bugt, sydlige Upernavik, Kitsissut Avalliit i Sydgrønland samt Kangikajik ved Ittoqqortoormiit, hvor bestandene er reduceret med 33 – 60 % på blot 6 – 13 år. Det kan tilføjes, at 4 lomviekolonier helt er forsvundet fra Upernavik området i samme periode, og at Innaq kolonien i Disko Bugt er den eneste tilbageværende koloni på strækningen mellem Maniitsoq og Upernavik. Det står ikke fuldstændigt klart hvorfor disse kolonier klarer sig så dårligt, men det kan konstateres at der hvert år rapporteres et betydeligt antal skudte fugle i fredningsperioden, særligt i marts, april og maj måned, hvor lomvier er særlig følsomme overfor jagt. Det er uvist om den ulovlige fangst er større eller mindre end de rapporterede tal, men ulovlig jagt, ægsamling og anden forstyrrelse om foråret og i yngletiden er dokumenteret adskillige gange, og diverse undersøgelser peger ligeledes på disse forhold som værende mest kritisk for bestandsudviklingen i Grønland. GN må således fremhæve, at situation er alvorlig. Lomviebestandene i de fire nævnte områder er i fare for udryddelse indenfor en kort årrække.

GN anbefaler at der iværksættes tiltag, som sikrer at al ulovlig fangst i den eksisterende fredningsperiode stoppes så hurtigt som muligt. I Vestgrønland syd for Qaanaaq området gælder det således perioden 1. marts – 31. august. Ifølge den seneste fangststatistik blev der i årene 2007-2012 gennemsnitlig skudt 1480 fugle om året i denne fredningsperiode. Dette lyder måske ikke af meget, men det kan nævnes at beregninger viser at eksempelvis kolonien i Disko Bugt højst tåler en årlig fangst i størrelsesordenen 20 individer (baseret på ynglebestanden i 2006, ca. 1700 par), hvis man vil sikre at bestanden har mulighed for at vokse.

Derudover anbefaler GN at den i dag tilladte forårsjagt ved Ittoqqortoormiit, forbydes fremover, da denne fangst langt fra er bæredygtig.

Yderligere behov for beskyttelse

GN har hidtil vurderet, at efterårs- og vinterfangsten i Sydvestgrønland var bæredygtig efter at fangsten blev betydelig reduceret fra og med 2002. Denne fangst involverer en høj andel ungfugle og bestande fra flere lande (Island, Norge (Svalbard), Rusland, Canada og Grønland). Helt nye norske undersøgelser sår imidlertid tvivl om denne antagelse. Disse undersøgelser vedrører ynglebestanden på Svalbard, hvor man har konstateret betydelige nedgange gennem det seneste årti og man mener at kunne sandsynliggøre, at disse nedgange relaterer til ændrede oceanografiske forhold i fuglenes overvintringsområde – som i dette tilfælde helt eller delvist omfatter Sydvestgrønland. Samme oceanografiske forhold kan derfor ikke udelukkes at påvirke de grønlandske ynglebestande i negativ retning.

Samlet set er der altså grund til at udvise stor forsigtighed med hensyn til udnyttelsen af lomvier i Grønland. Det er et faktum at den grønlandske ynglebestand ikke har vist fremgang på trods af et helt årti med et markant reduceret jagttryk. GN mener, at forvaltningen snarest bør indføre en yderligere reduktion af efterårs- og vinterfangsten og overveje en midlertidig totalfredning af lomvieren i Grønland (Qaanaaq eventuelt undtaget). I det mindste indtil det kan be- eller afkræftes, om de klimatiske forhold også spiller en negativ rolle for de grønlandske ynglebestande.

Ikke biologiske forhold

Dertil kommer, at særlige regionale forhold i Grønland kan betyde, at en midlertidig totalfredning måske er den eneste realistiske løsning, set i lyset af det akutte behov for at stoppe al fangst (lovlig som ulovlig) om foråret og i yngleperioden. Dette er forhold som ikke udelukkende vedrører biologiske forhold, men GN vurderer alligevel at de bør nævnes i den aktuelle sammenhæng.

Baseret på dialog med fangere på flere lokaliteter, er det GNs klare opfattelse at forskelle i jagtmuligheder mellem nord og syd (yngleområder vs. overvintringsområder), er medvirkende til at nogle fangere i de nordlige områder ikke føler incitament til at overholde de gældende regler. De mener at fuglene alligevel skydes senere på året i Sydvestgrønland. At det ikke nødvendigvis forholder sig sådan, er et budskab som er meget vanskeligt at formidle og noget som GN oplever, at fangerne til stadighed forholder sig kritisk til. Det er også en udbredt opfattelse blandt fangere, at lomvieren blot er flyttet andre steder hen og de udpeger

regelmæssigt mulige lokaliteter. GN og DCE har gennem årene imidlertid besøgt langt de fleste af disse lokaliteter, senest i 2013 hvor GN besøgte tre lokalt udpegede lokaliteter i Upernavik området, og kunne konstatere, at ingen nye kolonier er opstået. Det er desuden velkendt fra forskellige studier, at lomvier er meget stedfaste. Det synes således at være en almindelig opfattelse blandt fangerne, at de synlige nedgange har en anden forklaring og at der nok ikke er tale om reelle nedgange. En totalfredning kan derfor være den eneste effektive måde at sende et tydeligt signal om, at dette fælles ansvar tages alvorlig alle steder. Al erfaring indtil nu peger på, at information om de nuværende regler alene ikke er nok til at vende den negative udvikling.

Med venlig hilsen

Flemming Merkel, seniorforsker

Aili Lage Labansen, forsker

Bilag:

- GN notat om lomvier af 23. april 2012
- 2013 06 GN LOMVIETAL_DK.pdf (en opsummering af optællinger af polarlomvie i Grønland (tal angivet i antal fugle, ikke i antal ynglepar)